

ni llur treball no puguin habitualment subenir llurs necessitats.

b) Els que viuen de jornal accidental que per terme mig no arribi a les dues terceres parts d'una anualitat de jornal típic.

c) Els que viuen d'un jornal fix igual a una anualitat de jornal típic.

d) Els que comptin amb jornal fix superior a anualitat de jornal típic.

e) Els que frueixin de sou o jornal igual a dues anualitats de jornal típic treballant per compte d'altri o que el producte de llur treball no arribi a aquesta quantitat si treballen per compte propi i no tenen altres mitjans de riquesa.

II—Auxilis als quals tindrán dret els beneficiaris.

Si es vol un segur amplemunt eficaç que cobreixi tots els riscos de malaltia de l'assegurat i llur família, procurant els auxilis necessaris al malalt, socors pecunaris convenients a l'assegurat i ofereixi intens tractament a les precoçes manifestacions de les malalties que més delmen a l'humanitat deu apartar-se dels camins traçats per les companyies asseguradores de malaltia i pels de moltes mutualitats i percatar-se que una obra magna no pot lograr-se a baix preu, fixant l'atenció del legislador sobre el valor d'una obra que deu sumar les despeses de les beneficències general i municipal casi en la totalitat, les rendes que importen el sosteniment de la major part dels establiments hospitalaris, les enormes quantitats que s'inverteixen en socors per malaltia, la no despreciable que representa la base econòmica de mes de dotze mil metges, d'uns milers d'apotecaris, practicants i llevadores, als que encare hi haurà d'afegir les despeses que suposen trescents vuit mil morts i les degudes al millorament i extensió dels serveis hospitalaris, sanatoris i preventius; tant enorme càrrec suposa una *data* que no pot ésser menor a la suma de dotze jornals anuals per assegurat, sense la qual prima no pot haver-hi segur eficaç possible. Hem pres per a aquests càlculs una població industrial i agrícola amb un cens de 400 obrers, quina població acollida al segur es de mil habitants. El segur deurà abonar mensualment 350 serveis mèdics, 200 fórmules, 2 grans serveis quirúrgics o obstetrics, l'indemnització corresponent a 2 defuncions i 170 dietes als malalts personalment assegurats. Acceptant per aquest cas un jornal típic de 7'50 ptes. correspondran a la primera partida, 300 serveis mèdics a 2 ptes. 700 ptes.; A la segona 2'50 ptes. fórmula, 500; A la tercera, a 250 ptes. intervenció, 500; A la quarta a 100 ptes. defunció, 200; A la quinta a 170 dietes a 5 ptes. 850. Suma total, 2750 ptes.

Amb la prima mensual del valor de un jornal típic crea la classe mèdica tindria el segur base econòmica suficient per a implantar-se de manera exemplar i en aquest cas accepta les condicions de la Conferència de Barcelona que es transcriuen:

La finalitat dels segur social de malaltia es la de cobrir a l'assegurat:

a) L'assistència mèdica (general i especialitzada), quirúrgica, farmacèutica, ortopèdica, domiciliària o en hospitals clínics o sanatoris antituberculosos, antisifilítics, etc., a l'assegurat i a tots els individus de llur família o quins sostenti en el dia que es declari la malaltia.

b) Un subsidi a l'assegurat des del cinquè dia que la malaltia sigui declarada per certificat facultatiu. Cas d'estar hospitalitzat s'entregarà a la família la part de pensió que li correspongui del total de la mateixa.

Tant l'assistència com la pensió durarà tant com duri la malaltia fins el límit de sis mesos. Si la malaltia persisteix el malat serà considerat com invàlid i tindrà dret a la pensió d'invalidesa, no a la de malaltia.

c) Un subsidi de ..... ptes. si mor l'assegurat a qualsevol dels individus de la família per aquell sostinguts per a despeses d'enterrament, dols, etc.

III—Quins i amb quina quantia deuran contribuir al sosteniment del segur.

El segur de malaltia es obra de benestar social que es funció de l'Estat, de compensació econòmica que deu satisfer el patró i de defensa individual intimament lligada a l'obrer. Són, doncs, aquests tres interessos els que deuen constituir la base econòmica del segur social de malaltia.

A l'Estat li pertoca la protecció als febles, de les famílies nombroses, als sense feina, creant, ampliant i perfeccionant els establiments de curació i profilaxis, montar i sostenir l'indispensable engranatge burocràtic anex a les funcions del segur i com a patró contribuir al pagament directe de les quotes parcials dels empleats que d'ell depenguin. Deuen compartir aquestes funcions, amb ben estudiats desglosaments les Diputacions provincials o regionals i el Municipis, corresponent a aquets darrers el segur total del compresos en l'apartat a) de la classificació de beneficiaris i el parcial dels compresos en el b), els quals seran sotmesos a l'assistència mèdica-farmacèutica inherent als Titulars que per aixó reberan les dotacions que els correspongui segons les classificacions legalment establertes.

El patró per a compensar els valors de conservació i amortització de l'obrer com element de producció i que no queden juntament retribuïts amb el salari o jornal, màxim els exposats a malalties professionals i els caps de família. I també per que es una norma indiscutible d'economia que a millor salut major i millor producció, a tal punt que en els grans centres industrials on s'ha degudament apreciat el factor salut com element econòmic, se accepta que el valor de la pèrdua de jornals per malaltia, amb tot i ésser quantiosa, no arriba a la mi-